

contemnens ejus adversarios, etiam eadem generositate omnia contraria parvi penderet, ut ejus excellentias evulgaret, ac diceret.

13. Valde curiosè inquirendum est, quantum nostra fragilitas permittit. Cur divina Sapiencia tam largiter omnia ferè sublimia, & alta mysteria Davidi communicaverit super omnes prophetas, ut probat D. Gregor. homil. 16. in Ezechiel. ex illo Psalm. 118. n. 99. *Super docentes me intellexi*: & iterum ibi: *super senes intellexi*: De quo multa dicit D. Nissen. oration. de Ascens. Domini D. Augustin. lib. 17. cap. ... & alii Patres, & Expositores. Lotin. in præfatione Capituli. Quod exinde ostenditur, quòd ad omnia divina mysteria celebranda vitur Ecclesia Pfalmis Davidis; ex ipsis Antiphonas depromit ad talia solemnia peragenda: ait Philaster. lib. de Heret. hæres. 74. *Sicut sanctis aliis diversam tribuit Christus Dominus gratiam. ita majorem huic scilicet Davidi, concessit scientiam: Dicente Domino: dabo vobis sancta David fidelia.* Actor. 13. n. 34. & unde illi tanta

scientia? si bene scriptura expendatur, invenitur, quòd David super omnes prophetas se gratissimum exhibuit Deo pro beneficiis acceptis, denudans se ab exterioribus, ac regalibus indumentis, psallens, & cantans in omnium conspectu coram Domini arcà, sicut ipse dixit insulanti Michol. 2. Reg. 6. n. 20. *Ante Dominum, qui elegit me poverius, quam patrem tuum, & præcepit mihi, ut essem dux super populum Domini in Israël, & ludens & ulior fiam, plusquam factus sum.* Quod ad ejus eximiam gratitudinem refert Abulenſis ibid q. 23 & ait *Voluit David illud impendere specialiter in recognitionem beneficii regni suscepti.* Et qui tam generoso animo beneficia suscepta non recondit, sed patenter manifestat, iste designatur, ac eligitur ad Domini Magnalia decantanda, ac propalanda; qui enim ex magno amoris affectu fertur in suum benefactorum ad illius benignitatem proclamandam, etiam omnimodo intendit illius excellentiam sublimare ac omnibus intimare, ac evulgare.

2. Reg. 6.

Ab Iens.

Davidi maxime grato super omnia sublimia mysteria revelantur.

CAPUT VI.

ET egressus inde, abiit in patriam suam: & sequebatur eum discipuli sui. 2. Et facta sabbatho coepit in Synagoga docere, & multi audientes admirabantur in doctrinam ejus: dicentes: unde huic hæc omnia? & quæ est sapientia quæ data est illi, & virtutes tales quæ per manum ejus efficiuntur? 3. Nonne hic est faber, filius Mariæ, frater Jacobi, & Joseph, & Judæ, & Simonis? Nonne & sorores ejus hæc nobiscum sunt? Et scandalizabantur in illo. 4. Et dicebat illis Iesus: Quia non est Propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua, & in cognatione sua. 5. Et non poterat ibi virtutem ullam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus curavit. 6. Et mirabatur propter incredulitatem eorum, & circuibat castella in circuitu docens. 7. Et vocavit duodecim: & coepit eos mittere binos, & dabat illis potestatem spirituum immundorum. 8. Et præcepit eis ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum, non peram, non panem, neque in zona æs. 9. Sed calceatos sandaliis: & ne induerentur duabus tunicis. 10. Et dicebat, eis quocumque introieritis in domum: illic manete, donec exeatis inde. 11. Et quicumque non receperint vos, nec audierint vos: exeuntes inde excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis. 12. Et exeuntes prædicabant, ut poenitentiam agerent: 13. Et demonia multa eiciebant, & ungebant oleo multos ægros, & sanabant. 14. Et audivit Rex Herodes (manifestum enim factum est nomen ejus) & dicebat, Quia Ioannes Baptista resurrexit à mortuis & propterea virtutes operantur in illo. 15. Alii autem dicebant: Quia Elias est. Alii verò dicebant, quia propheta est, quasi unus ex prophetis. 16. Quo audito, Herodes ait, Quem ego decollavi Ioannem, hic à mortuis resurrexit. 17. Ipse enim Herodes misit, ac tenuit Ioannem, & vinxit eum in carcere propter Herodiadem uxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam. 18. Dicebat enim Ioannes Herodi: Non licet tibi habere uxorem fratris tui. 19. Herodias autem insidiabatur illi, & volebat occidere eum, nec poterat. 20. Herodes enim metuebat Ioannem, sciens eum virum justum, & sanctum: & custodiebat eum, & audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat. 21. Et cum dies opportunus accidisset. Herodes natalis sui cenam fecit principibus, & tribunis, & primis Galilææ. 22. Cùmque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simulque recumbentibus, Rex ait puellæ: Pete à me, quod vis, & dabo tibi. 23. Et juravit illi: quia quidquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei. 24. Quæ cùm exiisset, dixit matri suæ, quid petam? At illa dixit. Caput Ioannis Baptistæ. 25. Cùmque introisset statim cum festinatione ad regem, petivit dicens: Volo ut protinus des mihi

in disco caput Joannis Baptistæ. 26. Et contristatus est Rex propter jusjurandum, & propter simul discumbentes, noluit eam contristare. 27. Sed misso spiculatòre, præcepit afferri caput ejus in disco, & decollavit eum in carcere. 28. Et attulit caput ejus in disco, & puella dedit matri suæ. 29. Quo audito, discipuli ejus venerunt, & tulerunt corpus ejus: & posuerunt illud in monumento. 30. Et convenientes Apostoli ad Jesum, renuntiaverunt ei omnia quæ egerant, & docuerant. 31. Et ait illis: Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillam. Erant enim qui veniebant, & redibant multi, & nec spatium manducandi habebant. 32. Et ascendentes in navim, abierunt in desertum locum seorsum. 33. Et viderunt eos abeuntes, & cognoverunt multi: & pedestres de omnibus civitatibus concurrerunt illuc, & prævenerunt eos. 34. Et exiens vidit turbam multam Iesus: & misertus est super eos, quia erant sicut oves non habentes pastorem, & coepit illos docere multa. 35. Et cùm jam hora multa fieret, accesserunt discipuli ejus, dicentes: Desertus est locus hic, & jam hora præterit. 36. Dimitte illos, ut eûtes in proximas villas, & vicos, emant sibi cibos, quos manducant. 37. Et respondens ait illis: date illis vos manducare. Et dixerunt ei euntes, emamus ducentis denariis panes: & dabimus illis manducare. 38. Et dicit eis: Quot panes habetis? ite, & videte. Et cùm cognovissent, dicunt: Quinque, & duos pisces. 39. Et præcepit illis ut accumbere facerent omnes secundum conturbèria super viride scenum. 40. Et discubuerunt in partes per centenos, & quinquagenos. 41. Et acceptis quinque panibus, & duobus piscibus, intuens in caelum benedixit, & tregit panes, & dedit discipulis suis, ut ponerent ante eos: & duos pisces divisit omnibus. 42. Et manducaverunt omnes & saturati sunt. 43. Et sustulerunt reliquias fragmentorum duodecim cophinos plenos & de piscibus. 44. Erant autem qui manducaverunt quinque millia virorum. 45. Et statim coegit discipulos suos ascendere navim, ut præcederent eum trans fretum ad Bethsaidam, dum ipse dimitteret populum. 46. Et cùm dimisisset eos, abiit in montem orare. 47. Et cùm serò esset, erat navis in medio mari & ipse solus in terra. 48. Et vident eos laborantes in remigando (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: Et volebat præterire eos. 49. At illi ut viderunt eum ambulantem supra mare putaverunt Phantasma esse, & exclamaverunt. 50. Omnes enim viderant eum & conturbati sunt. Et statim locutus est enim eis, & dixit eis: Confidite, ego sum: nolite timere. 51. Et ascendit ad illos in navim & cessavit ventus. Et plus magis intra se stupebant. 52. Non enim intellexerunt de panibus, erat enim cor eorum obtusatum. 53. Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesareth: & applicuerunt. 54. Cùmque egressi essent de navi, continuo cognoverunt eum. Et percurrentes universam regionem illam coeperunt in grabatis eos qui se male habebant circumferre, ubi audiebant eum esse. 56. Et quocumque introibat in vicos, vel in villas, aut civitates in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, ut vel fimbriam vestimenti ejus tangerent, & quotquot tangebant eum, salvi fiebant.

ARGUMENTUM cum Remissionibus.

Primò, Vers. 1. Venit Iesus in patriam suam, Nazareni Jesum prædicantem spernunt, quasi civem suum, & fabri filium, explicavi to. 3. cap. 30.
 Secundò, Vers. 4. Docet non esse Prophetam sine honore, nisi in patria sua. expendi to. 3. cap. 31.
 Tertio, Vers. 7. Iesus Apostolos mittit binos ad prædicandum, datâ eis potestate curandi morbos, dæmonesque

eiciendi. expendi to. 3. cap. 7.

Quartò, Vers. 12. Describit Evangelista quomodo Apostoli eiciebant dæmonia, & oleo ungebant infirmos, qui sanabantur; quod modò hic est explicandum.

Quintò, Vers. 17. Herodes incarceravit Joannem Baptistam, & libenter eum audiebat; licet Joannes graviter eum reprehenderet: Non licet tibi, &c. Quod explicavi tom. 2. cap. 4.

Sextò, Vers. 21. Herodes in die Natalis sui occidit Baptistam; Quod explicavi to. 3. & de hoc aliquid hic dicendum.

Septimò

Septimo Vers. 30. Redeunt discipuli ad Christum annuncian- tes, quæ fecerunt, de quo dixi tom. 3. cap. 19.
 Octavo Vers. 35. Quinque panibus satiat quinque millia homi- num: Explicavi r. 3. c. 33.
 Nono Vers. 47. Venit ad discipulos am- bulans super mare, & tempestatem tranquil- lar, multoque sanat tom. 3. cap. 34.

cina tom. 1. disp. 3. q. unica puncto 1. num. 3. sic & Sacramentum matrimonii insinuat fuit cum Christus in nuptiis Cana Galilææ adest, instituo- rum Matth. 19. n. 6. cum dixit. *Quos Deus conjun- xit homo non separet.* Ita Sanchez lib. 2. de Ma- trimonio, disp. 4. Rebellus lib. 2. quæst. 3. n. 10. & Rebellus sic de aliis multis.
 Cur verd. sacri Apostoli potius oleo, quam vino utebantur? Rationem assignat Victor An- tioch. in præsentia, & ait: *Oleum inter alia & la- borum molestiam mitigat, lumen fovet, & hilari- tatem conciliat.* Ita ferè similiter Theophylact. & Euthymius. Oleum ergo in hac unctiõne, Dei misericordiam, & corporis sanitatem, ac cordis illuminationem conferebat.

Unctio Olei Apostolorum.

QUÆSTIO. I.

An hæc unctio olei exhibitã ab Apосто- lis, in hac missione, fuerit Sacramentum?

Euthym. A F FIRMATIVAM partem videtur te- nere Euthymius, dum dicit, hanc un- ctionem esse illam de qua Jacobus Apostolus loquitur in sua Canonica cap. 5. num. 14. Jacobus autem ibi loquitur de Sacramento Extre- mæ Unctiõnis: ergo hæc Unctio Sacramen- tum erat, eodem modo loquuntur hic Theo- phylactus, Beda, Dyonyfius Carthusian. in eã- demque sententiã sunt Castro de Hæsch. Et hic Maldonatus.
 Simpliçiter dicendum est Sacramentum Ex- tremæ Unctiõnis hic tantum fuisse insinuatum: sic expresse docet Concilium Tridentinum sess. 14. cap. 2. de Extrema unctiõne. Ubi ait: *Est Sacramentum novi testamenti, à Christo Do- mino nostro apud Marcum quidem insinuatum, per Jacobum autem Apostolum fidelibus com- mendatum, ac promulgatum.* Erat ergo non Sa- cramentum Unctio illa, sed quædam sacramen- ti insinuatio, ac typus, per quam domum mira- culorum exercebatur ab Apostolis per virtu- tem acceptam à Christo ad confirmandam prædicationem Evargelicam. Sicut ita docet Bellarminus, Toletus in Lucam, Jansen. hic & alii multi, quos citat, ac sequuntur Sayrus de Sacramentis in genere lib. 2. cap. 2. quæst. 2. art. 2. Vers. de Sacramento. Vasquez in 3. part. tom. 2. disp. 13. num. 3. Reginaldus libr. 28. n. 46.

3. Confirmatur: Quia Christus D. paulatim disponebat res ad sua magna, & alta Sacra- menta. Joannis Baptismus non fuit sacra- mentum, sed typus, præudium, ac insinuatio Baptismi mox instituenti à Christo: Sic & Sa- cramentum Confirmationis fuit insinuatum, quando Christus D. super parvulos imposuit manus Matth. 19. n. 15. institutum, ac com- pletum secundum suam formam Joan. 20. num. 21. cum Christus D. dedit Apostolis ple- nariam potestatem sacerdotalem, ac Episco- palem. Ita Henríquez lib. 3. cap. 5. num. 5. Pitea- ganus, Bartholomæus ab Angelo, Coninchus, Ledelsma & alii, quos citat, ac sequitur Bona-

Baptistæ Mors.

QUÆSTIO. II.

Quare in festivo die natalis Herodis tam impudicè mulier petiit caput Joannis Baptistæ in disco?

Q UOMOdo Herodes incarcerationem Joannem, quem libenter audiebat, quamvis ab eo reprehenderetur: *Non licet tibi habere uxorem fratris tui:* Explicavi jam tom. 2. c. 4. & quomo- do etiam Herodes ad petitionem impudicæ mulieris eum præcepit in carcere decollare; dixi latè tom. 3. cap. 30. per multas quæstiones. Nunc uberius doctrinæ gratiã adde, ait Tex- tus: *Cum dies opportunus accidisset, Herodes in natali suo fecit cœnam, cœnque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, ac placuisset He- rodi, simulque discumbentibus, ait Rex puella, pete a me, quid vis; & dabo tibi, & juravi illi; licet dimidium regni petieris: quæ ex insinua- tione matris ait: Volo ut proxinus des mihi in disco Caput Joannis Baptistæ.*

Illud imprimis observandum, quod quan- tum constat ex scriptura solum invenimus Pharaonem Gen. 40. n. 20. & Herodem in præsentia, diem natalis sui festivè celebraffe; uterque tamen ipsum diem natalitium morte, ac sanguine scedisse; Pharao pistorum magistro suspenso; Herodes Joanne B. p. ristâ de- collato. Pro quâ re audiendus est Origenes Homil. 8. in Leviticum, & ait: *Soli peccatores super hujusmodi sua nativitate lætantur. Inveni- mus enim in veteri testamento Pharaonem regem Egypti diem natalis sui cum festivitate ce- lebraffe. In novo vero testamento Herodem; Uterque tamen eorum, ipsam festivitatem natalis sui perfuso sanguine cruentavit. Ille enim pisto- rum præpositum: hic Sanctum Prophetam ob- trunçavit in carcere: Peccatores celebrant diem natalitium suum, tanquam si semper nascentur; tamen Divinã Providentiã, morte, ac sangui- ne fuso cruentatur ut exsistunt se nati, ut moriantur, ut ita ex mortuã mortalitatis me- moriantur, ut ita ex mortuã mortalitatis me- moria resuscitentur, uti hoc pacto ex futuri morte meditata in æternum vivant: Ille, qui totus deditus erat quasi mortalitate exemptus in principis vitæ suæ ad moris consideratio- nem revertatur.*

Secundò

7. Mulier ma- tra semper viris leiba- lii. Secundo, ait Textus: *Cum introisset filia ip- sus Herodiadis: Intrat saltans puella multã festivitate, multoque gaudio, quid inde est secu- rura Baptistæ mors? si illa futibanda, ac mina- rum spians ingressa esset, quid aliud pesti- ferum futurum; omne illud, quod à muliere ve- nit sive blandiente, sive sævientie ore veno- sum, ac mortiferum est viro. D. Fulgentius in Decollatione. Joan. ait: *Quocunque pacto persequitur mulier: si placeat jugulari: si displiceat dissonat: per omnia mulier semper est noci- va viro, si placet, jugulari Baptistam; si displiceat omni machinatione, ac molimine discer- sat, dilacerat, ac in frusta cædit, ut impia Jesa- bel sanctum virum Naboth, quia postulatam de vinea sua non placebat ei. 3. Reg. 21. n. 10.*
 Unde ait Ecclesiast. 25. n. 23. *Commorari leoni, & draconi placebit, quam habitare cum mulie- re nequam:* pro quo audiendus est D. Chryso- stomus Orat. in decollatione Baptistæ apud Metaphrastem. Fera est mulier nequam, quæ non potest cicurari. Scio aspides blanditis mansueti, leones & tigres, & pardos circuos fieri, & mites. Mulier autem mala, si affi- atur contumeliã insant; adulatione autem, & blan- ditibus insolescit.*

8. D. Basil Sel. Tertiò ait nefanda, & execranda saltatrix: *Volo, ut des mihi caput Joannis Baptistæ.* In virum sanctum, & justum armabatur feralis mulier: pro quo accipe D. Basilium Seleuc. orat. 12. ait: *Herodiadis tripudium mihi hodie innotat Evangelorum vox, & athena mulierum illarum publicitus pendit insaniam. Atheus ille dicitur, qui non habet Deum; ut inde depre- hendatur, quod optimè dicatur athena istarum mulierum insaniam, quæ in virum justum arma- batur, quæ à solis illis provenire poterant, qui sine Deo, sineque illius timore vivebant, ut in alios tor injurias, ac mala machinarentur. Dice- bat Regius Vates Psal. 53. n. 5. *Alieni insurrexe- runt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam & non proposuerunt Deum ante conspe- ctum suum.* Unde venit, quod fortes, & poten- tes conspirati armarentur contra Davidem, ju- stum, ac proximum suum: quia non proposue- runt Deum ante conspectum suum: Theodoretus ibi ait: *Hæc contra me audent, quia tuam providentiam ignorant.**

9. Quarto ait Nefanda tripudiatrice: *Volo ut proxinus des mihi caput Joannis Baptistæ:* Hæc est juris forma, hæc legum potestas; hæc tota ferendæ sententiæ ratio, *Volo: Cur nullam pe- titiõnis causam assignat? bene docet D. Chry- stom. homil. 49. Quippe nulla offerri poterat: Regum voluntas jus est, & ubi voluptas domi- natur, omnis juris vim obtinet. Genes. 40. n. 1. refertur: *Accidit, ut peccarent duo Eunuchi: Quod autem hoc peccatum fuerit, non exprimi- tur: forsitan nullum aliud, nisi quodd volun- tas Pharaonis fabricavit: displicentiæque illius erga eos. Ex quo aulicos de levitate suæ fortu- næ monet D. Ambrosius lib. de Joseph. cap. 6. dicens. Exemplo cæteris esse debent, quod in re- gia voluntate spes omnis sit, quibus levis offensa summum sit periculum.* Deinde considera: Rex ipse Pharao absolvit Pincernam, & damnat Pistorem cap. 41. n. 21. *Restituitque alterum in locum suum, alterum suspendit in paribulo: Ubinam est iunctio juris? Quænam acta pro- ceuntur? ubinam sunt placita iudicium; nam**

uterque Reus erat, *Accedit, quod peccaverint Oleaster, duo Eunuchi: Unde ergo isti aliam, & aliam fortem pertulerunt: Oleaster ait: & *Varia & in- justa res est animus principis, ut pro re minima hominem summè evehat, & pro nibilo deprimat: Regum enim voluntas, legum potestas est, ut beneplacitum ejus totum dicendi jas.*
 10. Ioas auguratus rex communi ritu: ut dicitur Paral. 13. 2. Paralipomen. cap. 23. n. 11. *imposuerunt ei diadema, & testimonium, dederuntque in manu ejus tenendam legem: Ritus solemnis erat, ait Lyran. Lyran. ibi, ut Hebræus princeps uno, eodem- que die, & simul una manu sceptrum caperet, & altera legis brevium: *O, illius nonnunquam oblitisceretur: Hoc alto consilio dispositum est à Deo, ut sciat Princeps sibi sceptrum dari, non ut pro voluntatis ductu, sed pro legis di- cimine regeret. Appositè Laudunensis: *Lex in manu, ne ad voluntatem suam faciat: le- gem ergo Princeps manu teneat, ut frænum voluntas excipiat, ne totus ordo invertatur, ut malos, tanquam bonos, & bonos, tanquam malos appendat. Seneca 1. de Ira. cap. 9. ait. Seneca. *Affertus, tam malos rerum ministros quam duces esse facit.*****

QUÆSTIO. III.

Quare execrabilis mulier, non petiit Joannis caput in ferrea cuspidè, vel lancea, sed in aureo disco?

A I ipsa ad Tyrannum Herodem: *Da mihi in disco caput Joannis Baptistæ:* non ut rapteretur fure, vel ferrea lancea, sed in disco. Hanc quæstionem excitavi citato cap. 32. q. 8. & 9. & ibi. 1. 57. Dixi ex D. Chrysol. ferm. 174. ubi ait: *Cur in disco, cur pretiosè gestat, quem viliter occidit? Hoc ipsum, quod non vis, non agis; quomodo ipsa, quia agit te superna ratio, aliter quam vis: rabies tunc fera pastum suum credi- dit, cum caput martyris vidit, Joannes venit in sublimi positus, ut lucerna super candelabrum, tenebras fugaret: rabidissima fœmina adhuc honorificè multo decore tractat Joannem, & si rabies fœminea voluit deprimerè, sed non potuit, quem extollebat sanctitas vitæ.*

Hoc habet sanctitas, quod etiam à suis per- secutoribus extorquet reverentiam, ac venera- tionem, Ait Michæas Propheta cap. 5. num. 7. *Erunt reliquia Jacob in gentibus, in medio popu- lorum multorum, & quasi leo in jumentis sylva- rum, & quasi canis leonis in gregibus pecorum.* In præsentia dicuntur viti pii Israëlitarum inter cæ- teras contrarias nationes excarnificantes, sicut leo inter cætera animantia camporum; At Christus D. de suis electis Apostolis Matth. 10. ait n. 16. *Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum: Quomodo potest conferri ovis inter lupos, cum leone inter cætera pecora? lupi invadunt oves ad deglutendum? pecora verd. venerantur leonem ut principem, ac regem; & optimè sanè omnia cohærent; qui ovis est Dei etiam inter lupos suos adversarios, veluti ut leo inter animantia etiam ab eis sive velim, sive nolim*